

Nr 177.

Godkänd av första kammaren den 6 maj 1931.

Godkänd av andra kammaren den 6 maj 1931.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av väckta motioner om tillfällig löneförbättring åt vissa militära beställningshavare.

(Statsutskottets utlåtande nr 102.)

Till Konungen.

Uti två inom riksdagen väckta likalydande motioner (I: 70 och II: 107) har hemställts, att riksdagen måtte medgiva, att till löjtnant, sergeant eller underofficer av 2. eller 3. graden på aktiv stat, som i tre år åtnjutit lön i högsta löneklassen av den lönegrad, till vilken vederbörande beställning hänföres, må utgå tillfällig löneförbättring med belopp, motsvarande skillnaden i lönebelopp mellan de två högsta löneklasserna i berörda lönegrad.

Med stöd av § 46 riksdagsordningen har riksdagens vederbörande utskott inhämtat yttrande över motionen I: 70 från försvarsväsendets lönenämnd, arméförvaltningen, marinförvaltningen och flygstyrelsen, vilka yttranden såsom bilagor A—D äro fogade vid statsutskottets utlåtande nr 102.

Vid övervägandet av de synpunkter, som av motionärerna och de i ärendet hörda myndigheterna framförts, har riksdagen kommit till den uppfattningen, att åtgärder för beredandet av en förbättrad avlöning böra vidtagas beträffande den i motionerna avsedda personalen. Emellertid har försvarsväsendets lönenämnd i sitt yttrande anfört, att så lämpligen kunde ske först sedan vissa ytterligare utredningar verkställts och förslag till särskilda bestämmelser blivit utarbetade. I anledning härav läres beslut om tillerkännande åt ifrågavarande personal av en förbättrad löneställning icke nu kunna fattas av riksdagen. Riksdagen har därför, i anslutning till vad lönenämnden hemställt, ansett sig böra i skrivelse till Eders Kungl. Maj:t anhålla om vidtagandet av åtgärder i den riktning, som i motionerna angivits.

Den sålunda föreslagna löneförbättringen torde enligt riksdagens mening icke böra lämnas i form av en påbyggnad å nu gällande löneplaner för försvarsväsendets personal utan synes böra erhålla karaktär av en tillfällig löneförbättring att utgå endast till den personal, som genom de nuvarande be-

fordringsförhållandena kommit uti en i avlöningshänseende särskilt ogynnsam ställning.

På grund av vad sålunda anförts, får riksdagen i anledning av förevarande motioner (I: 70 och II: 107) anhålla, att Eders Kungl. Maj:t måtte efter verkställd utredning för 1932 års riksdag framlägga förslag rörande tillfällig löneförbättring åt sådana löjtnanter, sergeanter och underofficerare av andra och tredje graden på aktiv stat, som på grund av nuvarande befordringsförhållanden inom armén och marinen kommit uti en i avlöningshänseende särskilt ogynnsam ställning.

Stockholm den 6 maj 1931.

Med undersåtlig vörtnad.
